

РЕШЕНИЕ

№ 13845

гр. София, 11.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ.
ДРАНЧОВСКА**

при участието на секретаря **ЦВЕТЕЛИНА ИВ. ЯНАКИЕВА**
като разглежда докладваното от **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ. ДРАНЧОВСКА**
Гражданско дело № 20211110141494 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС и чл. 92, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „Й-----“ ЕАД (с предишно наименование „Т-“ ЕАД) твърди, че въз основа на посочените договори е предоставил на ответника далекосъобщителни услуги, чиято стойност за посочените отчетни периоди не е била заплатена от потребителя, както и е продал мобилно устройство Energizer Energy E10 Dual Black с отстъпка в цената, която подлежи на заплащане от потребителя в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по негова вина. Поддържа, че поради забавата на длъжника ищецът е прекратил договора предсрочно и на основание клаузите на общите условия и приложение към договора е начислил неустойка в размер на сбора от три стандартни месечни абонаментни такси и в размер на отстъпката от продажната цена за оставащия период на договора. Ето защо, претендира сумата от 5,70 лв., представляваща стойност на месечни абонаментни такси по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +- от 31.08.2018 г. за отчетен период от 31.08.2018 г. до 04.11.2018 г., сумата от 74,46 лв., представляваща стойност на доставени далекосъобщителни услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +----- от 31.08.2018 г. за отчетен период от 31.08.2018 г. до 04.11.2018 г., сумата от 44,04 лв., представляваща неустойка по договор от 31.08.2018 г. за продажба на мобилно устройство в размер на определена отстъпка от цената, както и сумата от 62,46 лв.,

представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги с предпочетен номер +----- от 31.08.2018 г., обективизирана във фактура № 7283053116/05.01.2019 г., ведно със законната лихва върху сумите от датата на подаване на заявлението до окончателното им изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.06.2020 г. по гр.д. № 21000/2020 г. по описа на СРС, 26 състав.

Ответникът Г. Ц. К., чрез назначения особен представител адв. Р. Д.-Н., оспорва исковете, като счита, че представените към исковата молба доказателства не установяват действителна доставка на мобилни услуги на претендираната стойност, предаване на продаденото мобилно устройство, както и настъпване на падежа на паричните задължения. Навежда възражение за нищожност на клаузата за неустойка поради противоречието ѝ с императивни разпоредби на ЗЗП, както и за нейната прекомерност.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За основателността на предявените искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 228 ЗЕС и чл. 92, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за мобилни услуги, по силата на който ищецът е доставил на ответника електронни съобщителни услуги на претендираната стойност за посочения период, респ. предал е мобилно устройство по договор за продажба; наличието на валидни клаузи за неустойка в случай на предсрочно прекратяване на договора поради виновно неизпълнение на задълженията на ответника, както и размера на уговорените неустойки. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение.

От представените по делото писмени доказателства (приложени към исковата молба, както и към заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по гр.д. № 21000/2020 г. по описа на СРС, 26 състав, но приети като писмени доказателства с определението по чл. 140 ГПК по настоящото дело) се установява, че Г. Ц. К. е сключил с „Т-“ ЕАД (считано от 28.02.2022 г. с променено наименование на „Й-----“ ЕАД) договор за мобилни услуги от 31.08.2018 г. за мобилен номер -, при уговорен стандартен месечен абонамент от 1,99 лв. на месец (включващ единствено предоставяне на мобилен интернет на максимална скорост за 250 МБ), като фактурите се издават на 5-то число всеки месец. Договорът е сключен като безсрочен, като е уговорено право на потребителя да го прекрати с едномесечно предизвестие без неустойки. На същата дата страните са подписали и втори договор за мобилни услуги за мобилен номер -----, за срок от 24 месеца, при абонаментен план Тотал 24,99 лв. на месец, като договорът съдържа и клауза за продажба на мобилно устройство на ответника марка Energizer, модел Energy E10 Dual Black, на промоционална цена от 9,99 лв. (с отстъпка в цената от 59,91 лв., доколкото стандартната цена на

устройството е 69,90 лв.).

В срока на описаните договори са издадени фактури, както следва: 1) за отчетния период 31.08.2018 г. – 04.09.2018 г. (частичен период предвид датата на сключване на договора и уговорената дата на фактуриране на задълженията всеки месец – 5-то число) фактура № 7277723498/05.09.2018 г. за сумата от 2,32 лв. с ДДС за мобилен номер ----, която включва месечната абонаментна такса за посочения период (включваща една предплатена месечна такса занапред, предвид условията на договора), както и фактура № 7277723499/05.09.2018 г. за сумата от 31,10 лв. с ДДС за мобилен номер --, която включва месечната абонаментна такса за посочения период в размер на 29,02 лв. с ДДС (включваща една предплатена месечна такса занапред, предвид условията на договора) и таксувани услуги за потребление извън абонаментната такса в размер на 2,08 лв. с ДДС (разговори към номера 0700/0800/00800); 2) за отчетния период 05.09.2018 г. – 04.10.2018 г. фактура № 7279058497/05.10.2018 г. за сумата от 4,31 лв. с ДДС за мобилен номер ----, която включва месечната абонаментна такса за посочения период от 1,99 лв. с ДДС и натрупани задължения от предходния период в размер на 2,32 лв. с ДДС, както и фактура № 7279030312/05.10.2018 г. за сумата от 56,98 лв. с ДДС за мобилен номер --, която включва месечната абонаментна такса за посочения период в размер на 25,88 лв. с ДДС и натрупани задължения от предходния период в размер на 31,10 лв. с ДДС; 3) за отчетния период 05.10.2018 г. – 04.11.2018 г. фактура № *****/05.11.2018 г. за сумата от 6,30 лв. с ДДС за мобилен номер ----, която включва месечната абонаментна такса за посочения период от 1,99 лв. с ДДС и натрупани задължения от предходния период в размер на 4,31 лв. с ДДС, както и фактура № 7280242845/05.11.2018 г. за сумата от 81,96 лв. с ДДС за мобилен номер --, която включва месечната абонаментна такса за посочения период в размер на 24,98 лв. с ДДС и натрупани задължения от предходния период в размер на 56,98 лв. с ДДС.

Следователно, видно е, че за процесните отчетни периоди по договора за мобилен номер ---- се претендират единствено месечни абонаментни такси, като по твърдения на ищеца е извършено частично плащане по първата издадена фактура за сумата от 0,60 лв., поради което дължимият остатък е в по-малък размер от общо 5,70 лв. с ДДС за целия период от 31.08.2018 г. до 04.11.2018 г. Доколкото по делото е установено възникнало между страните облигационно правоотношение по договор за мобилен интернет от 31.08.2018 г. относно мобилен номер ---- и възраженията на ответника за недоказано потребление са несъстоятелни (по делото не се установява ответникът да е потребявал далекосъобщителни услуги извън пакета, за който дължи месечна абонаментна такса), то предявените искове за сумата от 5,70 лв. се явяват основателни и следва да бъдат уважени изцяло.

По отношение на договора от 31.08.2018 г. относно мобилен номер --, претенцията включва и стойност на потребени далекосъобщителни услуги по първата фактура за периода 31.08.2018 г. – 04.09.2018 г. (за разговори към номера 0700/0800/00800 на стойност 2,08 лв. с ДДС), но по тази фактура е налице частично плащане за сумата от 7,50 лв., с което ответникът несъмнено е признал паричното си задължение, поради което възраженията му за липса на доказано потребление на далекосъобщителни услуги са неоснователни. Ето защо

и предвид установеното облигационно правоотношение между страните по договора от 31.08.2018 г. относно мобилен номер --, то предявените искиове за сумата от 74,46 лв. (след приспадане на платената сума от 7,50 лв.) също се явяват основателни и следва да бъдат уважени изцяло.

По делото не се твърди, нито са представени доказателства ответникът да е заплатил дължимите от него суми за посочените отчетни периоди от 31.08.2018 г. до 04.11.2018 г., поради което на основание чл. 19б, б. „в“ от приложимите към договора Общи условия на „Т-“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на електронни съобщителни услуги, с които ответникът изрично се е съгласил с подписване на договора, ищецът е прекратил едностранно срочния договор за мобилни услуги от 31.08.2018 г. относно мобилен номер -- и в настоящото производство претендира неустойки поради предсрочното прекратяване по вина на потребителя в размер на 62,46 лв., представляващ сбор на три месечни абонаментни такси, както и в размер на 44,04 лв., отстъпка от цената на продаденото мобилно устройство съобразно оставащия срок на договора.

Видно от клаузите на сключения срочен договор за мобилни услуги от 31.08.2018 г. относно мобилен номер -----, в случай на прекратяване на договора преди изтичане на срока по вина на потребителя или поради нарушаване на задълженията му по договора, последният дължи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение, потребителят дължи и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора, както и част от разликата между стандартната цена на продадено на промоция мобилно устройство, съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му, съответстваща на оставащия срок на договора.

Във връзка с възраженията на ответника съдът намира, че описаните неустоечни клаузи не са нищожни. Размерът на неустойката при предсрочно прекратяване на договора като сбор от оставащите месечни абонаментни такси до края на срока на договора е с уговорен максимум от три такси, поради което не е прекомерен. Посочената неустойка има за цел да набави заместваща облага за оператора поради факта, че същият пропуска възможността да реализира приходи от предоставянето на услуги за първоначално уговорения срок на договора, като той вече е осигурил техническата възможност за ползването на съответната услуга до края на срока и е планирал получаването на съответния приход за пълния срок на договора. Именно предвид дългосрочния характер на съглашението операторът е предоставил на абоната и отстъпка от цената на продаденото устройство. Неустойката в размер на тази отстъпка от пазарната цена има за цел да обезщети оператора за това, че е пропуснал възможността да продаде същото устройство по пазарна цена, доколкото при извършване на преценка за продължителността на договора с конкретния клиент операторът е преценил, че за него не е икономически неизгодно да предостави на потребителя устройството с отстъпка, но при предсрочното прекратяване на правоотношението по вина

на потребителя този негов интерес е бил нарушен и е отпаднало очакването му предоставената на клиента отстъпка от цената на продаденото устройство да бъде „компенсирана“ от дългосрочната обвързаност за пълния срок на договора за мобилни услуги. Видно е, че описаните два вида различни неустойки обезщетяват различни вреди за оператора от неизпълнението на задълженията на абоната по договора, като същите разкриват присъщите на неустойката функции – обезпечителна, обезщетителна и санкционна. Уговорените неустойки не водят до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, а целят да компенсират оператора за описаните вреди от предсрочното прекратяване на правоотношението по вина на потребителя, като съобразявайки вида на предоставените услуги и всички обстоятелства, свързани със сключването и неизпълнението на процесния договор, съдът намира, че неустоечните клаузи не са неравноправни и въз основа на тях са възникнали валидно парични вземания в полза на ищеца.

Видно от съдържанието на срочния договор за мобилен номер -----, същият е бил сключен със срок до 31.08.2020 г., но още към м. 11.2018 г. потребителят е бил в неизпълнение на месечните си парични задължения, поради което договорът е бил едностранно прекратен по негова вина. Следователно, ищецът има право на неустойка в размер на три месечни абонаментни такси по този договор без ДДС – сумата от общо 62,46 лв. (20,82 лв. по три), т.е. искът за тази неустойка е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

От съдържанието на същия договор (стр. 3 преди подписа на потребителя) е видно, че закупеното мобилно устройство на промоция е било предадено на ответника, като неговата пазарна цена към датата на сключване на договора е била 69,90 лв., респ. предоставената по договора отстъпка е в размер на 59,91 лв. Договорът е действал между страните за период от 4 месеца, респ. за оставащия срок от 20 месеца потребителят дължи припадащата се част от отстъпката от пазарната цена в размер на 49,93 лв. Претендираната от ищеца неустойка е в по-нисък размер от 44,04 лв., поради което и този иск е основателен и следва да се уважи изцяло.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца (заявител) следва да бъдат присъдени направените от него разноски съобразно уважените искове в размер на 385 лв., разноски в заповедното производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение, както и в размер на 775 лв., платени държавна такса, депозит за особен представител и адвокатско възнаграждение в исковото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковете, предявени от „Й-----“ ЕАД (с предишно наименование „Т-“ ЕАД), ЕИК -----, със седалище и адрес на управление: гр. С--, срещу Г. Ц. К., ЕГН *****, с адрес: гр. С----, с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС и чл. 92, ал. 1 ЗЗД, че Г. Ц. К. дължи на „Й-----“ ЕАД сумата от **5,70**

лв., представляваща стойност на месечни абонаментни такси по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +- от 31.08.2018 г. за отчетен период от 31.08.2018 г. до 04.11.2018 г., сумата от **74,46 лв.**, представляваща стойност на доставени далекосъобщителни услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +----- от 31.08.2018 г. за отчетен период от 31.08.2018 г. до 04.11.2018 г., сумата от **44,04 лв.**, представляваща неустойка по договор от 31.08.2018 г. за продажба на мобилно устройство в размер на определена отстъпка от цената, както и сумата от **62,46 лв.**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги с предпочетен номер +----- от 31.08.2018 г., обективизирана във фактура № 7283053116/05.01.2019 г., ведно със законната лихва върху сумите от датата на подаване на заявлението – 29.05.2020 г., до окончателното им изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.06.2020 г. по гр.д. № 21000/2020 г. по описа на СРС, 26 състав.

ОСЪЖДА Г. Ц. К., ЕГН *****, с адрес: гр. С----, да заплати на „Й-----“ ЕАД (с предишно наименование „Т-“ ЕАД), ЕИК -----, със седалище и адрес на управление: гр. С--, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **385 лв.**, разноси в заповедното производство, както и сумата от **775 лв.**, разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____